

UZASADNIENIE

wyroku z 4 grudnia 2020 r.

Powód C. T. domagał się zasądzenia na swoją rzecz od pozwanego (...) Spółki Akcyjnej w W. 600 euro z ustawowymi odsetkami za opóźnienie liczonymi od 12 czerwca 2019 r. do dnia zapłaty, jako zryczałtowane odszkodowanie za odwołany lot (...) z 12 czerwca 2019 r.

Pozwany wniósł o oddalenie powództwa, podnosząc, że przyczyną odwołania lotu, były nadzwyczajne okoliczności, za które pozwany przewoźnik nie ponosi odpowiedzialności.

1. Ustalenia faktyczne:

C. T. posiadał zaplanowany na 12 czerwca 2019 r. łączony lot na trasie N. – W. – G.. Lot z N. do W. oznaczony był numerem LO 27, natomiast lot z W. do G. – numerem (...). Obydwa loty realizowały (...) spółka akcyjna w W.. Lot z N. miał rozpocząć się o godz. 22:00 z przylotem do W. o 12:30. Natomiast wylot z W. nastąpić miał o godzinie 13:20 i dotrzeć na lotnisko w G. o godz. 14:15.

(okoliczności bezsporne, bilet lotniczy – k 13, karta pokładowa – k. 14).

Lot z W. do G. o nr (...) został odwołany.

(dowód: wydruk z flightstats.com – k. 15)

Pasażerowi zaproponowano transport zastępczy do G. autobusem. Powód dotarł do lotniska docelowego z ponad 3 godzinnym opóźnieniem.

(okoliczności bezsporne).

Odległość z lotniska J. K. (...) ((...)) do lotniska R. A. ((...)) mierzona po ortodromie wynosi 6582 km.

Pismem z 7 sierpnia 2019 r. C. T. wezwał przewoźnika lotniczego do zapłaty 600 euro w terminie 7 dni od otrzymania wezwania, w związku z dotarciem na docelowe lotnisko z ponad trzygodzinnym opóźnieniem. Wezwanie do zapłaty zostało nadane 7 sierpnia 2019 r., natomiast doręczono 9 sierpnia 2019 r.

(dowód: wezwanie do zapłaty – k. 16, śledzenie przesyłek – tracking - k. 19).

Pozwany odmówił wypłaty odszkodowania powołując się na nadzwyczajne okoliczności.

(dowód: odpowiedź pozwanego – k. 27-29).

2. Ocena dowodów

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie wyżej wskazanych dokumentów oraz ich kserokopii złożonych do akt sprawy. Okoliczności stanu faktycznego jako przyznane przez stronę przeciwną, sąd na podstawie art. 229 k.p.c. i 230 k.p.c. uznał za udowodnione, ponadto znajdują one potwierdzenie w złożonych do akt dokumentach, co do wiarygodności których sąd nie miał wątpliwości, ponieważ składają się na spójny, logiczny, korelujący ze sobą obraz stanu faktycznego poddany ocenie sądu w rozpoznawanej sprawie.

Dowód z opinii biegłego sądowego podlegał pominięciu jako zbędny i zmierzający wyłącznie do przedłużenia postępowania. Powód nie kwestionował okoliczności, których dowód ten dotyczył i nie podważał samej treści złożonych przez pozwanego wydruków. Wskazywał jedynie, że okoliczności powoływane przez pozwanego nie mogą zostać zakwalifikowane jako okoliczności nadzwyczajne w rozumieniu rozporządzenia numer (...). Ocena, czy

faktycznie były to okoliczności nadzwyczajne w rozumieniu powołanego aktu prawnego, należy do sądu i nie wymaga wiedzy specjalnej. Takiej wiedzy wymagałoby niewątpliwie odczytanie wydruków dołączonych do odpowiedzi na pozew, gdyby strona przeciwna je zakwestionowała – co w sprawie nie miało miejsca.

3. Ocena prawna

Na podstawie Rozporządzenia (WE) nr 261/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z 11 lutego 2004 r. ustanawiającego wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylające rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. UE L 2004/46/1) w przypadku odwołania lotu, pasażerowie, których to odwołanie dotyczy mają prawo do odszkodowania od obsługującego przewoźnika lotniczego (art. 7 Rozporządzenia nr 295/91), chyba, że zostali poinformowani o odwołaniu co najmniej dwa tygodnie przed planowym czasem odlotu, lub zostali poinformowani o odwołaniu w okresie od dwóch tygodni do siedmiu dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot najpóźniej dwie godziny przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej cztery godziny po planowym czasie przylotu, lub zostali poinformowani o odwołaniu w okresie krótszym niż siedem dni przed planowym czasem odlotu i zaoferowano im zmianę planu podróży, umożliwiającą im wylot nie więcej niż godzinę przed planowym czasem odlotu i dotarcie do ich miejsca docelowego najwyżej dwie godziny po planowym czasie przylotu (art. 5 ust 1 lit. c Rozporządzenia nr 261/2004).

Ochrona na podstawie przepisów powołanego Rozporządzenia obejmuje pasażerów lotów regularnych oraz pasażerów lotów nieregularnych, w tym lotów stanowiących część zorganizowanych wycieczek (motyw piąty Rozporządzenia nr 261/2004). Dla celów stosowania prawa do odszkodowania, pasażerów opóźnionych lotów traktuje się tak jak pasażerów odwołanych lotów. Dla wszystkich lotów o długości ponad 3.500 kilometrów odszkodowanie wynosi 600 EURO, jeżeli pasażer poniósł stratę czasu wynoszącą co najmniej trzy godziny.

Przewoźnik lotniczy nie jest zobowiązany do wypłaty rekompensaty, jeżeli może dowieść, że odwołanie lub opóźnienie lotu zostało spowodowane zaistnieniem nadzwyczajnych okoliczności, których nie można było uniknąć pomimo podjęcia wszelkich racjonalnych środków (art. 5 Rozporządzenia nr 261/2004). Rozporządzenia nie stosuje się do pasażerów podróżujących bezpłatnie lub na podstawie taryfy zniżkowej, która nie jest bezpośrednio lub pośrednio dostępna powszechnie. Jednakże, ma ono zastosowanie do pasażerów posiadających bilety wydane przez przewoźnika wycieczki lub operatora wycieczki w ramach programu lojalnościowego lub innego programu komercyjnego (artykuł 3 ust. 3 Rozporządzenia nr 261/2004).

Fakt odwołania lotu (...) został przyznany przez pozwaną, która równocześnie powołała okoliczności mające wyłączać jej odpowiedzialność. Zgodnie ze stanowiskiem przewoźnika, przyczyną odwołania skarżonego lotu było wyłączenie innego samolotu z użytku z powodu konieczności przeprowadzenia przeglądu specjalnego po przekroczeniu prędkości spowodowanej turbulencjami na poprzednim rejsie LO 342, co w konsekwencji spowodowało odwołanie lotu z W. do G. (...). Zdarzenie to – zdaniem pozwanej spółki – miało charakter zewnętrzny i niezależny od niej, któremu nie mogła skutecznie zapobiec. W ocenie pozwanej – są to nadzwyczajne okoliczności, które zwalniają przewoźnika od odpowiedzialności za odwołanie lotu powoda.

W ocenie sądu, problemy związane z poprzednim lotem w ramach rotacji nie stanowią nadzwyczajnej okoliczności, lecz pozostają elementem prowadzenia działalności gospodarczej i wiążą się ze znanym przedsiębiorcom ryzykiem. Zdarzenia wskazane w odpowiedzi na pozew nie pozostają związane ze skarżonym lotem, lecz z lotem bezpośrednio poprzedzającym, wykonywanym przez maszynę pozwanego, w ramach rotacji. Z tego względu, mimo trudności związanych z odbyciem lotu przez samolot w jedną stronę, obowiązek pozwanej stanowiło takie zorganizowanie prowadzonej działalności gospodarczej, które wykluczałoby niemożność przewiezienia pasażerów innym samolotem – zgodnie z planowym rozkładem rejsów.

Co do zasady nie budzi wątpliwości, że wystąpienie w przestrzeni lotniczej zdarzeń takich jak załamanie pogodowe, uderzenie pioruna w samolot czy zderzenie samolotu z ptakiem, czego skutkiem może być konieczność skierowania go na przegląd, może stanowić nadzwyczajną, niezależną od przewoźnika przyczynę. Niemniej jednak twierdzenia strony

pozwaną nie zasługują na uwzględnienie, albowiem pozwana nie wykazała niemożliwej do wyeliminowania zależności pomiędzy wzmiankowanym zdarzeniem, a odwołaniem lotu objętego postępowaniem, a zatem nie tylko, że planowany przylot samolotu nie był możliwy w tym okresie, ale także niemożności zapewnienia innego samolotu, który mógłby zrealizować analizowany lot, czy to należącym do floty pozwanego, czy to pozyskanym od innego przewoźnika.

Na przewoźniku lotniczym spoczywa obowiązek zaplanowania siatki lotów w taki sposób, aby wykonać rejs zgodnie z ramami czasowymi. Ryzyko w postaci korzystania z tego samego samolotu na kilku trasach lotniczych, choć stanowi powszechną praktykę linii lotniczych, to jednak nie może zostać przeniesione na pasażerów. Przewoźnik jest zobowiązany do podjęcia wszelkich racjonalnych środków w celu uniknięcia nadzwyczajnych okoliczności, zatem powinien rozsądnie na etapie planowania lotu uwzględnić ryzyko opóźnienia związanego z ewentualnym zaistnieniem tego rodzaju okoliczności, które zmuszają przewoźnika do przeprowadzenia natychmiastowego przeglądu samolotu. Przewoźnik powinien w związku z tym przewidzieć określoną rezerwę czasu pozwalającą mu, w miarę możliwości, na wykonanie całego lotu po ustaniu nadzwyczajnych okoliczności (por. wyrok Trybunału Sprawiedliwości z 2011-06-12, C-294/10).

Mając na względzie powyższe, sąd stwierdził, że pozwana nie wykazała nadzwyczajnych okoliczności odwołania skarżonego lotu. Wobec wykazania przez powoda legitymacji czynnej, przyznano na jego rzecz żadaną kwotę. W przedmiocie odsetek za opóźnienie sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 k.c., zgodnie z którym jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Stosownie do art. 455 k.c., jeżeli termin spełnienia świadczenia nie jest oznaczony ani nie wynika z właściwości zobowiązania, świadczenie winno zostać spełnione niezwłocznie po wezwaniu dłużnika do wykonania świadczenia.

Ustawodawca nie określił terminu zapłaty odszkodowania za odwołany/ opóźniony lot. Żądanie zapłaty odsetek uzależnione jest zatem od wcześniejszego wezwania do zapłaty. W związku z okolicznością, że wezwanie do zapłaty zostało doręczone pozwanemu 9 sierpnia 2019 r., to od tej daty należało liczyć 30 dniowy termin uwzględnienia reklamacji, który ostatecznie upłynął 8 września 2019 r. Sąd zasądził zatem odsetki od 9 września 2019 r do dnia zapłaty, o czym orzekł w pkt. I sentencji wyroku.

4. Koszty

Rozstrzygnięcie o kosztach procesu sąd wydał w oparciu o zasadę odpowiedzialności za jego wynik, na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Mając na uwadze fakt, że pozwany przegrał sprawę w całości, zobowiązany jest do zwrotu powodowi kosztów procesu. Na koszty poniesione przez powoda składa się: opłata od pozwu 200 zł, opłata za czynności profesjonalnego pełnomocnika procesowego będącego radcą prawnym 900 zł zgodnie z § 2 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015.1804 ze zm.) w brzmieniu obowiązującym w dacie wytoczenia powództwa oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa 17 zł, a zatem łącznie 1117 zł (pkt II sentencji wyroku).

ZARZĄDZENIE

Doręczyć odpis wyroku wraz z uzasadnieniem pełnomocnikowi pozwaną – adw. E. U..

W., 22 stycznia 2021 r.